Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . $6.00
Za pol leta $3.00
Za New York celo leto . $7.00
Za inozemstvo celo leto $7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3—3878
Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879.
TELEFON: CHelsea 3—3878

NO. 205. — ŠTEV. 205.
NEW YORK, TUESDAY, SEPTEMBER 3, 1935. — TOREK, 3. SEPTEMBRA 1935.
VOLUME XLIII. — LETNIK XLIII.

ABESINIJA V ROKAH ROCKEFELLERJEVE DRUŽBE

ABESINSKI CESAR JE NAPRAVIL NA PREDVEČER PRETEČE VOJNE Z ITALIJO — MOJSTERSKO POTEZO

Standard Oil Co. je je vzela v najem 150,000 kvadratnih milj zemlje. — Pogodba velja za 75 let. Družba bo izkoriščala petrolej in rudo. — Gradila bo ceste in radio postaje. — Hud udarec za Italijo.

ADDIS ABABA, Abesinija, 2. septembra. — Angleški veleindustrijalec Francis M. Rickett je povedal poročevalcu Associated Press, da je abesinski cesar Haile Selassie v namenu, da prepreči italijansko prodiranje v deželo, v četrtek malo pred polnočjo dal angleško - ameriškemu konzorciju v najem nad polovico svoje dežele.

Tozadevna pogodba je bila sestavljena v angleškem in amharitskem jeziku in jo je podpisal Haile Selassie s svojim uradnim naslovom "maziljen kralj vseh kraljev".

S to pomembno listino je cesar izročil konzorciju v uporabo 150,000 kvadratinh milj zemlje, ki je nekoliko večja kot so države Indiana, Illinois in Iowa, Rockefellerjevi družbi Standard Oil Co. in angleškim industrijskim interesom za dobo 75 let. Pogodba dovoljuje konzorciju, da pridobiva petrolej in razne rude ter industrijsko razvije deželo.

Rickett je rekel, da se cesar tudi pogaja z Lake Tana Conservancy Syndicate, ki namerava ob jezeru Tana kjer izvira Modri Nil, zgradili jezove za električno silo in namakanje zemlje.

Ricket pravi, da je bila pogodba podpisana pod dramatičnimi okolščinami. Ko je cesar uvidel, da pogajanja za poravnavo abesinsko - italijanskega spora niso uspela in je tudi izgubil vse upanje na kaj boljši uspeh v Ženevi, je brzojavno poklical Ricketta iz Egipta v Addis Ababo. Pogajanja so se vršila pet dni in pet noči in tako tajno, da so pogajatelji prihajali in odhajali iz palače pri zadnjih vratih. Poleg nekaterih abesinskih visokih uradnikov je bil pri pogajanjih tudi navzoč cesarjev ameriški finančni svetovalec Everett Colson.

V četrtek opolnoči je bil cesar pripravljen podpisati listino, ki prva daje koncesije kaki tuji družbi. Črnilo še ni bilo suho, ko je ura bila 12, ker cesar ni hotel listine podpisati po polnoči, da ne onečasti petka, ki je posvečen strogemu postu.

Konzorcij namerava izdati za svoja podjetja v Abesiniji okoli $60,000,000. Ta konzorcij bo poznan pod imenom African Exploration and Development Company, ki je last Standard Oil Company in katere predsednik bo Amerikanec.

Družba bo gradila ceste in radio postaje po pokrajini, ki je sedaj še divja. Postavila bo naselbine za Evropejce in domačine. Položila bo cevi za petrolej na razdaljo 300 milj od Geludie v bližini Harrarja skozi Džidžigo do morja, ali do pristanišča Zeila ali pa Bulharja, v angleški Somaliji. Najbrže bo vsporedno s čevjo zgrajena tudi železnica. V Džigdžigi pa bodo čistilnice petroleja.

Abesinija bo po pogodbi od tega podjetja dobivala na leto na davkih približno $15,000,000. Cesar bo večino tega denarja porabil za ceste, šole, bolnišnice in za splošno izboljšanje dežele.

Na poročevalčevo vprašanje, ako bo družba izrabljala zemljo tudi v slučaju vojne, je Rickett odgovoril:

"Da. Vojna ali ne vojna, delali bomo kolikor mogoče naglo."

Predno se je Rickett odpeljal z aeroplanom, katerega mu je dal na razpolago cesar, je rekel:

"Mussoliniju, ki je moj prijatelj, bi rad povedal, da je tudi za Italijo še dovolj prostora, da se pridruži eksploitaciji v tako gostoljubni deželi kot je Abesinija, ne da bi se mu bilo treba pri tem posluževati vojne."

Delo se bo pričelo v nekaj tednih, ko bodo prišli inžinirji in bodo vrtali ter iskali petrolej.

Veliki stavkarski izgredi v South Carolini

NAD PETSTO STRELOV JE PADLO; PETNAJST OSEB RANJENIH

PELZER, S. C., 2. septembra. — Pred tvornico Pelzer Manufacturing Company je prišlo danes do vročega spopada med stavkarji in stavkokazi. Stavkarji so piketirali poslopje, stavkokazi so pa poskušali prodreti njihove vrste ter se podati na delo. Neka ženska je bila usmrčena, petnajst oseb pa ranjenih.

Spopad se je završil pred tovarno štv. 4. Stavka je izbruhnila dne 15. julija, in par dni kasneje je poslal governer Olin D. Johnson vojake narodne garde, ki so imeli v začetku precej posla, dočim je zadnje dni zavladal navidezen mir.

Governer je izjavil, da je konec "vstaje" v mestu Pelzer ter odpoklical vojaštvo.

Izza izbruha stavke je bil danes prvi dan, da tovarna ni bila zastražena. Stavkarji in stavkokazi so se nekaj časa obmetovali s kamenjem, pozneje so pa poslužili revolverjev.

Bitka je trajala dobrih petnajst minut. 21letna Mrs. Bertha Kelly je obležala mrtva, 15 oseb, deloma stavkarjev, deloma stavkokazov, je bilo pa ranjenih.

Vsega skupaj je bilo oddanih nad petsto strelov iz revolverjev in pušk. Pred vhod v tovarno je nekdo vrgel kos dinamita, ki je s silnim pokom eksplodiral.

Governer je zopet pozval vojaštvo in proglasil nad okrajem obsedno stanje.

ITALIJA BO BLOKIRALA JUŽNI JADRAN

Italijani grade utrdbe na albanski strani. — Grška bo ostala nevtralna. — Balkanska zveza za nevtralnost.

Atene, Grška, 2. septembra. — Italija se pripravlja, da zapre Jadransko morje za slučaj, da bi bilo potrebno kontrolirati promet. Zaupna brzojavka naznanja grškemu notranjemu ministru Rhallisu, da Italijani utrjujejo strategične točke ob albanskem obrežju.

Materijal za utrdbe je bil prepeljan iz italijanskega vojaškega skladišča na otoku Saseno v Valonskem zalivu visoko v gore po cestah, ki so jih Italijani zgradili. Sedaj postavljajo betonske podstavke za težke topove.

Ko so zastopniki vladnih listov o tem vprašali Rhallisa, ni hotel dati nikakih pojasnil.

Vsled zemljepisne lege in mnogih strategičnih pristanišč bi bila mogoče Grška prisiljena, da stopi v boj za sredozemsko mornariško silo in bo zato zunanji minister Demetrios Maximos šel v Ženevo z naročilom, da pridobi balkansko zvezo za javno izjavo nevtralnosti za slučaj abesinsko - italijanske vojne. Grške miroljubn politike pa ne podpirajo vse balkanske države.

Grška nima mnogo upanja, da bo mogla pridobiti balkansko zvezo za nevtralnost. Jugoslavija in Romunska želite ostati brezbrižni, dokler se ne pokaže kak vpliv italijanske kampanje na Avstrijo in Madžarsko. Ravno tako ne more Turčija stati mirno ob strani, ker so italijanske utrdbe na Dodekaneških otokih v vidni razdalji od Anatolije.

Angleška sredozemska mornarica se bo zasidrala v pristaniščih Jonskega morja na otokih Korfu, Argostoli in Pylos v septembru. Poročilo neke angleške časnikarske agenture, da je Anglija zaprosila Grško, da sme zgraditi monariške postojanke na otoku Pylos, je grška vlada zanikala, toda znano je, da so si prejšnji teden angleški inžinirji ogledali pristanišče.

GRŠKO BRODOVJE PRIPRAVLJENO

ATENE, Grška, 2. sep. — Vse rezervne bojne ladje so bile zopet stavljene v aktivno službo. Za vrhovnega poveljnika grške mornarice je bil imenovan admiral Sakelariu.

ŠKOFJE PROTI A. HITLERJU

Po celi Nemčiji je bil prebran pastirski list. — Najostrejši napad na Hitlerjevo vlado.

Berlin, Nemčija, 2. septembra. — Nemški katoliški škofje so v skupnem pastirskem listu pozvali svoje vernike, da se postavijo proti nazijski verski politiki. To je do sedaj najostrejši napad na Hitlerjevo vlado z ozirom na versko zatiranje.

Verniki so bili presenečeni, ko so duhovniki po vseh cerkvah Nemčije prebrali oster pastirski list, katerega so škofje sestavili 20. avgusta na svojem tajnem zborovanju v Fuldi.

— Ojačite svoje duše proti propagandi novega paganstva, — se glasi med drugim v pastirskem listu.

Škofje opozarjajo Hitlerja, da naj ne zlorabi svoje moči v namenu, da zatira krščansko vero.

— Naša cerkev je premagala staro poganstvo, — pravi pastirski list, — in je ne bo premagalo novo poganstvo.

Ker je Hitlerjeva vlada pričela gonjo proti katoličanom, je s tem kršila konkordat z Vatikanom. Škofje pravijo, da je vojna proti "političnemu katoličanstvu" krivična.

Dalje pravi pastirski list: — Četrta božja zapoved nam nalaga dolžnost, da poslušamo oblasti, če pa pridejo državne postave v nasprotje z naravnimi postavami in izpodrinejo božje zapovedi, tedaj veljajo besede sv. Petra: — Boga moramo bolj poslušati kot pa človeka.

Škofje slednjič pozivljajo svoje vernike, da se zdrže mirno in ne vračajo hudo s hudim, temveč naj jim odpuste in naj molijo za svoje sovražnike in da naj ne zabavljajo proti državi in njenim voditeljem.

BELGIJCI NE SMEJO V TUJO ARMADO

Bruselj, Belgija, 30. avgusta. — Belgijsko vojno ministrstvo je objavilo povelje, da nobenemu Belgijcu, ki je služil vojake bodisi kot častnik, ali kot navadni vojak, ne sme stopiti v armado kake tuje države, ker je kot rezervist še 25 let po dosluženi vojaški službi pod vojaško obveznostjo.

ZANIMIVA OBLETNICA

BERLIN, Nemčija, 2. sep. Včeraj je minilo štirideset let izza časa, ko je dobil grof Zeppelin svoj prvi patent za vodljivi balon.

KONFERENCA MALE ANTANTE

Mala antanta podpira podonavsko pogodbo. - Za ohranitev miru je tudi potrebna vzhodnoevropska pogodba.

Bled, Jugoslavija, 2. septembra. — "Mala antanta bo vso svojo silo in moč porabila za splošni mir. Države Male antante bodo ostale lojalne do Lige narodov, pa naj se zgodi karkoli.

Tako pravi med drugim uradno poročilo, ki je bilo izdano po končani konferenci. Poročilo tudi zagotavlja, da vlada med tremi državami popolen sporazum glede splošnega političnega položaja.

— Miru v Evropi ni mogoče ohraniti, dokler niste sklenjeni vzhodno-evropska in podonavska pogodba, — pravi dalje poročilo. — Glede vzhodne pogodbe se trije zunanji ministri popolnoma strinjajo s predlogi, ki ste jih nedavno stavili Francija in Anglija. Kar pa se tiče podonavske pogodbe, mora o tem razpravljati Mala antanta z vso pozornostjo.

— Trije zunanji ministri se strinjajo s predlogi, ki sta jih stavila Pariz in Rim in so prepričani, da bi taka pogodba služila kot podlaga za iskreno in prijateljsko sodelovanje med Malo antanto na eni strani in med Avstrijo in Ogrsko na drugi strani. Ta pogodba bi tudi bila najboljša podlaga za miroljubne in prijateljske odnošaje med Malo antanto in Nemčijo.

— Dobro znano nasprotje Male antante proti nameravani obnovitvi avstrijske monarhije ostane neizpremenjeno.

Italijansko - francoski predlog glede podonavske pogodbe priporoča posvetovalno in nenapadalno pogodbo med podonavskimi državami. Mala antanta je pri volji k temu pristati samo pod pogojem, da ne bo dvignjeno vprašanje glede premembe mirovne pogodbe.

Bled, Jugoslavija, 2. septembra. — V soboto je bila konferenca ministrov Balkanske antante, ko so se sestali jugoslovanski ministrski predsednik Milan Stojadinovič, turški zunanji minister ... — turški zunanji minister; romunski zunanji minister Nikolaj Titulescu, da razpravljajo o problemu, ki ga je vstvaril sedanji mednarodni položaj. Grški zunanji minister je na potu na Bled. Konferenca je trajala dolgo dopoldne.

Na konferenci je tudi turški zunanji minister prigovarjal Stojadinoviču, da ne odlaša dolgo s priznanjem sovjetske Rusije, temveč naj sledi zgledu ostalih balkanskih držav. Jugoslovanski krogi razpravljajo o tem, da uradno poročilo o konferenci Male antante ne omenja ruskega priznanja. Navzlic temu pa bo Jugoslavija skoro gotovo v kratkem času priznala Rusijo.

Dunaj, Avstrija, 2. septembra. — Uradno poročilo, ki je bilo izdano po končani konferenci Male antante na Bladu, odločno zatrjuje, da ni mogoče skleniti podonavske pogodbe, dokler je v Avstriji habsburško gibanje.

Poročilo izraža pripravljenost Čehoslovaške, Jugoslavije in Romunske, da pristopijo k podonavski pogodbi za prijateljsko sodelovanje med Malo antanto, Avstrijo in Madžarsko, toda odločno zavračajo vsako gibanje, ki ima za svoj cilj obnovitev avstrijske monarhije pod Habsburžani.

— Vsled obnovitve habsburške monarhije bi bilo nemogoče prijateljsko in miroljubno sodelovanje Male antante s sosedami, — pravi poročilo. — Zato je Mala antanta sovražna habsburški obnovitvi ni je nasprotna vsakemu postopanju, ki bi ugladilo pot taki obnovitvi. Mala antanta bo temu nasprotovala z vsemi svojimi močmi.

PAPEŽ SKUŠA ODVRNITI BOJ

Papež namerava posredovati pri Mussoliniju, da ne gre v vojno. — Papež v važnem posvetovanju.

Rim, Italija, 2. septembra.— Kot pravi neko poročilo, bo papež Pij XI., kot poglavar katoliške cerkve, poskusil odvrniti vojno med Abesinijo in Italijo.

Papež bo najbrže ponudil svoje posredovanje naravnost Mussoliniju.

Najodličnejši jezuit P. Tacchi-Venturi je bil izbran, da bo osebno nesel papeževo pismo Mussoliniju. Papež je povabil Tacchi-Venturija na grad Gandolfo na važno posvetovanje, pri katerem bo tudi državni tajnik, kardinal Pacelli.

Tacchi-Venturi je velik prijatelj Mussolinija, s katerim se mnogokrat posvetuje o važnih zadevah.

Vatikanski krogi ne omenjajo, kako obliko bo zavzelo papeževo posredovanje. Toda nek visok prelat je rekel: — Vsak razgovor Tacchi-Venturija s svetim očetom pomeni mnogo.

Politični poznavalci pa so mnenja, da bo papeževo posredovanje pri Mussoliniju le malo zaleglo.

DINAMITNA EKSPLOZIJA

SAN LOUIS POTISI, Mehika, 2. septembra. — Danes je bilo usmrčenih tukaj petindvajset oseb, ko je eksplodirala zaloga dinamita pri Villa De La Paz majni. Eksploziji je sledil požar. Na pozorišče eksplozije je bilo poslano vojaštvo.

NA ČAST SRBSKEMU MINISTRSKEMU PREDSEDNIKU

PARIZ, Francija, 2. sep. — Jugoslovanski poslanik in francoski ministrski predsednik Laval sta priredila srbskemu ministrskemu predsedniku Stojadinoviču velik banket, pri katerem so bili navzoči najvplivnejši francoski politiki in državniki.

Povabljen je bil tudi abesinski poslanik Zeki Nebil, pa se vabilu ni odzval.

SMRT SLAVNEGA PISATELJA

MOSKVA, Sovjet. Rusija, 2. septembra. — Tukaj je umrl za pljučnico slavni francoski pisatelj Henry Barbusse

Advertise in
"Glas Naroda"

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja za Ameriko in Kanado $6.00	Za New York za celo leto $7.00
Za pol leta $3.00	Za pol leta $3.50
Za četrt leta $1.50	Za inozemstvo za celo leto $7.00
	Za pol leta $3.50

Subscription Yearly $6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3—3878

ABESINIJA IN JAPONSKA

Abesinija do l. 1925 Japonske sploh poznala ni. Še le takrat je abesinski cesar v strahu gotovo pred bodočnostjo, sklenil prijateljsko pogodbo z japonsko vlado. Prijateljski je sledila takoj tudi trgovinska.

Po Ibn Saudovi zmagi nad jemenskim Imanom pa je previdni abesinski cesar Haile Selassie nemudoma poslal v Tokio tudi diplomatično odposlanstvo.

Deset let torej je komaj poteklo, odkar se je Japonska pojavila v Abesiniji, a zadostovala so, da si je priborila postojanke, ki jih danes ne more več nobena konferenca velesil zanikati.

L. 1932 je na podlagi trgovinske pogodbe prišla prva japonska trgovinska misija v Abesinijo. Bilo je ravno v trenutku najhujše gospodarske krize.

Trgovska delegacija se je vrgla na delo in je v 6 mesecih preiskala vso severno Abesinijo. L. 1933 je v Addis Ababi ustanovljena prva abesinsko-japonsko delniška družba, ki ni ničesar drugega kot filijalka ogromnega industrijskega trusta Mitsui v Tokiu.

Sredi 1933 dobi ta družba že 680,000 ha ozemlja za "poljedelske poskuse".

Dejansko pa je Mitsui pod "poljedelskimi poskusi" mislil na gromne nasade bombaževine, s katerimi bi se bila popolnoma osvobodila od angleškega uvoza.

Navzlic angleškim in italijanskim protestom je Mitsui dobil tudi monopolske pravice za pridelovanje opija po vsej Abesiniji. V bombaževini in v opiju ima Japonska dejanski monopol pri proizvodnji in je na tem, da si osvoji monopol tudi v trgovini.

Po najnovejših statistikah Japonska dobavlja Abesiniji 85% vsega njenega uvoza bomabaževih izdelkov in bo kmalu na prvem mestu kot inozemski dobavitelj za abesinski trg sploh.

Japonsko blago prihaja skozi francosko pristanišče Džibuti in kratkomalo preplavlja vso državo, kjer se na različnih točkah otvarjajo prodajalne Mitsuijevega trusta.

Zanimivo je, da je Italija še nedavno pri poizkusih, da bi bila prodrla na kitajski trg, naletela na odpor japonskega trgovca, ki jo je prehitel, in da je tudi v Abesiniji, kjer je že pol stoletja pripravljala svojo bodočnost, v trenutku, ko je mislila, da je čas dozorel za odločna dejanja, zopet naletela na japonskega trgovca, ki se je v senci svetovnopolitičnih dogodkov na tihem priplazil v abesinsko gorovje in s svojo skromnostjo in solidnostjo zasedel vse važne trge.

Obe državi, Italija in Japonska, imata približno isto gospodarsko in socialno strukturo.

Obe potrebujeta za svoj razvoj novih trgov za odlaganje proizvodov svojega pridnega dela in novih ozemelj za odlaganje svojega odvišnega prebivalstva.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti koga od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vsled naše dolgoletne skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potne liste, vizeje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljani naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, RE-ENTRY PERMIT, traja najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljamo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

KONGRES JE ZAKLJUČIL ZASEDANJE

74. kongres je zaključil svoje prvo zasedanje po osmih mesecih velevažne in zgodovinske pomembne zakonodaje. Dovolil je več kot deset bilijonov dolarjev proračuna za vresničenje obširnega zakonodajnega programa, vštevši največjo poedino apropriacijo v zgodovini — $4,880,000,000 za "relief" in "work relief."

Sledeči so najbolj pomembni zakoni, sprejeti od kongresa v ravnokar zaključenem zasedanju:

Poljedelstvo: Spremenjen je bil Agricultural Adjustment Act, s tem da je bilo odpravljeno ustanovljenje cen za vse pridelke, izvzemši mleko, ali je bila razširjena oblast federalne vlade, kar se tiče planiranja poljedelske produkcije in njenega prilagodenja k dejanskim potrebam. Vključena v zakon je bila pooblastitev vlade za nakup manj vredne poljedelske zemlje.

"Farm Credit Act of 1935" dovoljuje zemljiškim bankam, da smejo dovoliti posojila proti prvi in drugi hipoteki na nepremičnine, povračljiva v dobi do 43 let in zniža obrestno mero na tri in pol odstotkov. "Farm Mortgage Act" spreminja zakon o bankrotu s tem, da dovoljuje farmarjem, ki jim preti odpovedanja hipoteke in ne morejo dobiti nikake odpomoči, da smejo proglasiti bankrot. Tak farmar sme zaprositi sodišče, da se ustavi vsako postopanje za tri leta, tekom katere dobe sme pridržati posest in upravo svojih nepremičnin. Po treh letih dolžnik more pridržati posest, ako plača sodišču znesek cenilne vrednosti, vštevši dolgove.

Delavstvo: Wagner-Connery Labor Relations Act je ustanovil narodni odbor za delavske odnošaje, obstoječi od treh članov, ki je pooblaščen čuvati pravico delavcev do kolektivnega pogajanja. Zakon prepoveduje delodajalcem ovirati ali omejevati delavce v izvrševanju pravice do kolektivnega pogajanja, prigovarjati k vstopu kake delavske organizacije ali zabraniti tak vstop ali odpustiti oziroma otežkočati delavca, ki je vložil pritožbo ali osvedočil proti delodajalcu.

"Guffy-Snyder Coal Act" določa federalno regulacijo industrije mehkega premoga, uvaja "Coal Code," zagotavlja delavcem pravico do organizacije in kolektivnega pogajanja potom od njih izbranih zastopnikov.

"Employment Service Act" pooblašča federalno vlado, da sme denarno pomagati državam za ustanovitev krajevnih posredovalnic dela.

Socijalna varnost: Social Security Act je morda najbolj pomemben zakon, sprejet v tem zasedanju. Ustanavlja prisilen vsenarodni sistem zavarovanja za starost z namenom, da se po letu 1942 uvedejo pokojnine za vse delavce v industriji, ki so dosegli 65. leto starosti. Tudi ustvarja podlago za vsenarodni sistem zavarovanja proti nezaposlenosti, pri čemur pa naj vsaka država ima pravico določati obliko tega zavarovanja. Za neposredne potrebe dovoljujejo se primerne podpore državam, da uvedejo bolj primerno oskrbo postarnih ljudi, odvisnih in pohabljenih otrok, slepcev, boljšo oskrbo za matere in otroke in javno zdravstvo.

Davki: Davčni zakon l. 1935 uvedel je znatne spremembe v obstoječih davčnih zakonih. Povišajo se zapuščinski davki, začenši od 2 odstotkov za čiste zapuščine od $10,000 in postopoma do najvišjega odstotka od 70 odstotkov na vse zapuščine čez 50 milijonov. Davek na "darila" znaša tri četrtine novih davkov na zapuščine. Povišajo se tudi prikladi (surtaxes) na dohodke posameznikov, začenši s prikladom od 31 odsto na čiste dohodke med $50,000 in $56,000 do 75 odstotkov na dohodke čez pet milijonov. Nova postopna dohodarina se nalaga korporacijam, dočim se preveliki dohodki (excess profits) kerporacij tudi podvržejo posebnemu davku. Takozvani "nuisance taxes" — na gazolin, vžigalnice, toaletne priprave, brzojave, itd., ostanejo še nadalje v veljavi do leta 1937.

Bankarstvo in javne utilitete: Uvedena je bila reforma narodnega bančnega sistema, ki prenaša kontrolo kredita od bankirjev na vlado. Javne utilitete (plin, elektrika) so bile po ostri borbi podvržene federalni regulaciji.

—FLIS.

Naročite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

CESAR VLJEM II. DANES

Poročevalec pariškega "Excelsiorja" George Matin je imel razgovor z neko visoko osebnostjo iz okolice bivšega nemškega vesarja Viljema II. Ta osebnost mu je dala nekatere zanimive podatke o življenju bivšega cesarja.

Predvsem je informator poudaril, da bivšega cesarja nepresteno nadzirajo agenti berlinske "Gestapo" in da cesar to prav dobro ve. Sicer ga pa to stalno nadzorstvo sploh ne moti dosti. Viljem II. misli namreč, da je hitlerjevstvo samo nekak poskus, in spremlja z zanimanjem ta poskus. Njegovo stališče do hitlerjevstva, je poudarila ta osebnost, ni prav nič sovražno. To se vidi iz tega, ker so njegovi sinovi stopili v nacijonalno socijalistično stranko, tega pa nikoli ne bi bili mogli brez njegovega pristanka. Sicer bivši nemški cesar misli, da je šel hitlerizem predaleč. Posebno se je pri bivšem cesarju utrdilo mnenje, da se "nacijonalna revolucija" mora po prirodnem poteku dogodkov končati z obnovo monarhije, ki bo edina mogla vrniti Nemčiji notranji mir. Viljem II., nekdanji tip avtokrata, je zdaj takih misli, da je najboljša monarhija nadstrankarska, tako da je monarh vrhovni arbiter v strankarskih sporih.

Ko je poročevalec "Excelsiorja" v zvezi s tem vprašal svojega sobesednika, ali nemara zaradi tega prihaja toliko Židov v Doorn, je ta visoka osebnost odvrnila, da gre pri teh obiskih samo za finančne zadeve. Nekaj časa Hitlerjevci sploh niso hoteli pošiljati bivšemu cesarju dohodkov od njegovih velikih posestev, raztresenih po vsej Nemčiji. Takrat se je cesar razsrdil in zagrozil:

Če mi ne bodo dali denarja, pojdem in se predam prvemu obmejnemu stražniku v Nemčiji in bom zahteval podporo za nezaposlene.

Ta grožnja, pripominja omenjena visoka osebnost, je zalegla in bivši cesar dobiva od takrat v redu svoje dohodke. Toda poročevalec "Excelsiorja" doznava, da je ta anekdota malce polepšala dejansko stanje; bivši cesar je takrat le zagrozil, da bo v listih objavil znamenito Hindenburgovo oporoko, če mu ne bodo poslali denarja — oporoko, katere edini pisani izvod se nahaja v rokah soproge bivšega cesarja princese Hermine in je v varstvu trezorja neke haaške banke.

NA ZADNJEM POTOVANJU

Will Rogers, znani ameriški humorist in sloviti ameriški letalec Wiley Post se poslavljata od svojih prijateljev v Fairbanks v Alaski pred poletom v Point Barrow. Svojega cilja nista dosegla. Letalo je treščilo ob zemljo, in oba sta se smrtno ponesrečila.

Iz Slovenije.

Pol vasi pogorelo.

Ni še pozabljena nesreča, ki je zadela prijazno vasico Hajdino in Zupečjo vas, kjer sta izdihnili v plamenih tudi dve človeški žrtvi, ki sta v potu svojega obraza služila kruh kot mlatiča. Že je spet bolestno odjeknil klic po pomoči, ko je nastal požar v Spodnjih Jablanah pri Cirkovcih.

Zvečer, ko so bili že vsi vaščani pri nočnem počitku, je nenadoma nastal ogenj na gospodarskem poslopju posestnika Ivana Pečnika, ogenj se je bliskovito razširil po vsem poslopju. Zaradi vetra pa je zajel tudi sosednja poslopja, katerih lastniki so: Pišek Agata, Doberšek Štefan, Brandšteter Ivan, Draškovič Franc in Frangež Janez.

Tragičen konec bivšega imovitega gospodarja.

Dne 17. avgusta ponoči je na svojem domu v Dolu 8 pri Borovnici obupal posestnik Ivan Borštnik, ki je bil svoječasno zelo imovit gospodar. Imel je veliko posestvo, a se je poslednja leta pričel vedno bolj udajati alkoholu. Pričel je zanemarjati dom in odprodajati zlasti les s posestva, dasi to ostalim domačim ni bilo ljubo, izkupiček pa je lahkomiselno potrošil. Ker je prihajal Borštnik v vedno večje dolgove, si njegova soproga ni mogla pomagati drugače, kakor da je pri vrhniškem sodišču predlagala preklic moža zaradi zapravljivosti. Ni dolgo tga, ko je okrožno sodišče v Ljubljani po daljši razpravi na Vrhniki res preklicalo Borštnika. To dejstvo je očividno še bolj omotilo že itak razburjenega moža, ki se je pogosto izražal nasproti domačim, da si bo vzel življenje, a je tudi ponovno pretil, da bo domače pobil. V zadnjem času so se kopičila pisma raznih upnikov, ki so zahtevali od Borštnika plačilo dolgov. Tudi 19. avgusta opoldne je našel po vrnitvi z Vrhnike Borštnik doma več takih pozivov, ki so najbrž spravili moža docela iz ravnotežja. Takoj po prihodu domov se je nesrečna žrtev alkohola zaprl v svojo sobo, iz katere se ni več prikazal.

Obup nesrečnega posestnika.

Prijazno vas Brezovico je 18. avgusta vznemirila vest o samomoru 44letnega posestnika in bivšega trgovca Ivana Plevnika na Brezovici št. 10. Že dalje časa je bil živčno bolan. To bolezen je podedoval in poslabšala se mu je med vojno. Posebno hudo pa je vplival nanj požar, ki mu je meseca junija uničil gospodarsko poslopje, v katerem je bilo mnogo sena in gospodarskega orodja.

Zgodaj zjutraj je 16letnemu sinu še napregal konja, da se je podal v Notranje Gorice po mleko. Ko je žena vstala, ga ni bilo nikjer in zbudila je otroke, da so ga pomagali iskati. Naposled so ga našli obešenega v kleti. Na tleh je ležal klobuk, na njem pa listek z besedami: Skrbite za male.

CHICAGO OKUŠA JESEN

Chicago, Ill., 30. avgusta. — Prebivalcem Chicaga se je predstavil vzorec jesenskega vremena z 49 stopinjami toplote. Toplota je čez noč padla za 16 stopinj.

Peter Zgaga

Pogovor z ženškami.

Neki rojak, ki ga smatram za precej boječega, mi piše:

— Sam ne vem, kako bi ti povedal, Zgaga, in te že vnaprej prosim, da mi oprostiš, ker take neumnosti vprašujem. Nikar ne misli, da sem kaka šlapa, in da pred vsakim vztrepetam. Nikakor ne. Saj sem bil vendar pri vojakih, v vojni sem bil, toda navzlic temu začutim nekakšno tesnobo, ako je preveč žensk okoli mene. Sicer sem precej zgovorn in se žensk v splošnem ne branim in se z eno samo prav lahko pomenim, če sem pa v ženski družbi, ne vem, kaj bi govoril in kam bi pogledal. Kaj naj storim, Zgaga?

To je nerodna bolezen, dragi rojak, katero je pa mogoče ozdraviti.

V ženski družbi moraš biti zabaven. Če ne znaš biti zabaven, pa lepo molči in kimaj, da bodo mislile tvoje družabnice, da si strašno pameten.

S pametnimi ljudmi pa nočejo imeti ženske dosti opravka in te bodo pustile lepo pri miru.

Ako sediš med dvma ženskama, gospodinja ti pa sedi nasproti, moraš z izbranimi besedami gospodinjo pohvaliti, kako je izvrstna kuharica in tako dalje.

Med to hvalo po moraš svojo desno in levo sosedo nalahko z nogo suniti. Gospodinja bo tvoje hvale nadvse vesela, zadovoljni bosta pa tudi obe tvoji sosedi, ker bosta trdno prepričani, da si jima hotel s sunkom povedati, da ne misliš tako kot govoriš.

Poglavitno pravilo za moškega, ki se nahaja v ženski družbi je, da nikdar ne govori o starosti oziroma o letih.

Ženske, ki ni že stara mati, ne smeš nikdar vprašati: — Ali se spominjate, gospa, dogodka, ki se je završil pred petnajstimi leti?

Tako vprašanje bi ne bilo diskretno. Spomin žensk seže kvčejemu pet ali šest let nazaj.

Če jo torej vprašaš, če ve, kaj se je pred petnajstimi leti zgodilo, ji s tem nehote namigreš, da si ji prisodil nad dvajset let. To bi pa marsikateri ne bilo povšeči, kajti tiste, ki lezejo v trideseto leto, nočejo biti nikdar nad dvajset let stare.

Ako po dvajsetih ali tridesetih letih srečaš v družbi kako svojo sošolko, ji nikdar ne smeš reči: — O, tebe pa poznam, saj sva skupaj v šolo hodila. — S takimi besedami bi ga polomil, da bi bilo joj. Ampak takole ji moraš reči:

— Gospodična, zdi se mi, da sva bila z vašo materjo sošolca.

S tem ji boš strašno ustregel. Vsa žareča se bo nasmehnila in rekla: — Ne, z mojo materjo, ampak z menoj si hodil v šolo.

Hliniti moraš začudenje in se dostojno pridušiti, da to ni mogoče. Boš le videl, kako ji bo to povšeči. Tako ji bo, kakor bi staro mačko pod brado čehljal.

V splošnem ti pa priporočam, dragi rojak, da v ženski družbi čimmanje moreš govoriš o letih in starosti. Take besede ženskam niso povšeči. Če ne vsekaš ene, pa vsekaš drugo, in ne veljaš za pravega gentlemana.

V vinogradnikovi kleti menda ne boš o vodi razpravljal, in v hiši, v kateri so imeli obešenca, menda ne boš govoril o vrvi.

V ženski družbi zatorej molči o starosti.

Sploh je pa najbolje, da v ženski družbi molčiš. Če je pet ali več žensk okolu tebe, itak nimaš dosti prilike za govorjenje.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

PEARL S BUCK:

BEGUNCI

Šli smo skozi novo prestolnico, tujci iz daljne dežele, da, čeprav je bila njihova zemlja nemara samo nekaj sto milj oddaljena od prav te ulice, po kateri so zdaj hodili. Zanje je bila zelo daleč. Njihove oči so gledale kakor oči tistih, ki jih je nenadna in nedoumljiva sila iztrgala iz sveta, ki so ga od nekdaj poznali in ga doslej vedno smatrali za varnega. Oni, ki so bili vajeni le podeželskih potov in polj, so zdaj hodili po ponosni cesti nove prestolnice, njihove noge so stopale po betonskem tlaku, in čeprav je bila ulica polna stvari, ki jih niso nikoli prej videli, celo avtomobilov in drugih stvari, o katerih niso nikoli niti slišali, niso vendar ničesar opazili, temveč hodili kakor v sanjah, ne da bi kaj videli.

Nekaj stotin jih je šlo mimo v tistem trenutku. Kakor niso oni gledali ničesar in nikogar, tako ni nihče gledal njih. Mesto je bilo polno beguncev, mnogih tisočev beguncev, ki so jih nekako prehranjevali, nekako oblačili, jim dali zavetja v barakah v velikih taboriščih zunaj mestnega obzidja. Ob vsakem dnevnem času je bilo videti vrste razcapanih moških in žensk in nekaj malega otrok, ki so šli proti taborišču, in če jih je sploh kak meščan pogledal, je le pomislil z naraščajočo grenkobo:

"Še več beguncev — ali jih ne bo nikoli konec? Saj bomo vsi gladovali, če jih poskusimo samo malo nahraniti!"

Zaradi te grenkobe, ki je bila grenkoba strahu, so mali trgovci surovo nahrulili mnogoštevilne berače, ki so prihajali vsako uro prosjačit, in so ljudje brezobzirno plačevali neznante mezde rikšavskim voznikom, katerih je bilo desetkrat več kakor jih je bilo treba, ker so begunci skušali kaj zaslužiti na ta način. Tudi običajni rikšavski vozniki, ki je bil to njihov poklic, so preklinjali begunce, ker so umirajoči od gladu vozili za vsako ceno, in tako so bile voznine nizke za vse in vsi so trpeli. In ker je bilo mesto polno beguncev, ki so prospačili na vseh vratih, napolnjevali vse težaške poklice in službe, vsako mrzlo jutro ležali mrtvi po ulicah — zakaj naj bi kdo gledal to novo četo, ki je prihajala zdaj v mraku zimskega dne?

Vendar to niso bili navadni možje in žene, niso bili begunci iz kake vedno siromašne občine, ki bi ob vsaki poplavi kmalu trpela od lakote. Ne, to so bili možje in žene, na katere bi bil vsak narod lahko ponosen. Videti je bilo, da so vsi iz istega kraja, kajti njihove obleke so bile stkane iz enako modre bombaževine, preproste in prikrajne na star način, z dolgimi rokavi in dolgimi, širokimi suknjami.

Možje so imeli predpasnike okajene v čudnih, lepih zapletenih vzorcih. Ženske so nosile trakove iz iste preproste modre tkanine kakor rute ovite okrog glave. Možje in žene so bili visoki in krepke postave, čeprav so bile noge žensk povezane. Nekaj fantov je bilo v množici in nekaj otrok je sedelo v košarah, privezanih na palice preko ramen njihovih očetov, toda ni bilo niti mladih deklet niti majhnih otročičkov. Vsak mož in vsak fant je nosil breme na ramah. To breme je bilo povsod isto — podložene odeje iz modre bombaževine. Obleka in posteljnina je bila čista in trpežna. Na vrhu vsake zložene odeje je stal na koščku pletenice železen kotel. Te kotle so pač pobrali iz glinastih vaških peči, ko so videli, da je prišle čas, ko se morajo seliti. Toda v nobeni košari ni bilo mrvice hrane, niti ni bilo v kotlih sledu, da bi bili v zadnjem času v njih kuhali hrano.

To pomanjkanje hrane se je poznalo tudi če je človek bliže pogledal obraze ljudi. Na prvi pogled v mraku so bili videti dovolj zdravi, toda ko človek natanĕno pogleďal, je videl, da so to obrazi gladujočih, ki obupani gredo za zadnjim upom. Ničesar niso videli od tujih stvari v novem mestu, ker so bili preblizu smrti, da bi sploh še kaj videli. Nobena stvar ni mogla zbuditi njihovega zanimanja. Ti možje in žene so vztrajali na svoji zemlji, dokler jih ni pregnal glad. Zdaj so hodili, ne da bi kaj videli, nemi, tuji, kakor so umirajoči tuji živim.

Zadnji te dolge povorke nemih mož in žena je bila majhen zgrbljen starec. Celo on je nosil breme, dve košari, privezani na palici preko njegovih ramen in v njih zložene odeje in kotel. Toda kotel je bil le v eni košari. V drugi je bila videti odeja, silno raztrgana in zakrpana, toda še vedno čista. Čeprav je bilo breme lahko, je bilo za starca pretežko. Jasno je bilo, da bi bil v običajnih časih prestar za delo in da najbrže v zadnjih letih ni bil vajen takega napora. Dihal je piskajoče, opotekal se je in napenjal oči za tistimi, ki so bili pred njim, da bi ga ne pustili za seboj, in njegov stari zgrbančeni obraz je okamenel v mučni zasoplosti.

Nenadno ni mogel nič več hoditi. Z veliko pazljivostjo je odložil svoje breme in zdrsnil na tla, glava mu je padla med kolena, oči so se zaprle, obupno je lovil sapo. Kakor je bil sestradan, mu je vendar nekaj krvi stopilo v temnih lisah v lica. Razcapan prodajalec vročih rezancev je v bližini postavil svojo stojnico in klical svoj vabeči klic, in svetloba iz stojnice je padla na sklonjeno starčevo postavo. Mož, ki je šel mimo, se je ustavil in zamrmral:

"Prisežem, da ne morem danes ničesar več dati, četudi hočem jesti same rezance — tu pa je tale starec. No, dal mu bom srbrn novec, ki sem ga danes zaslužil za jutrišnji dan, in bom spet zaupal v prihodnost. Če bi še živel moj stari oče, bi ga bil dal njemu."

Brskal je po obleki, privlekel iz raztrganega pasu srebrn novec in po trenutnem obotavljanju in mrmranju je dodal še bakren novčič.

"Na, oče," je rekel z nekakšno grenko prisrčnostjo, "naj te vidim jesti rezance."

Starec je počasi dvignil glavo. Ko je videl srebro, ni hotel iztegniti roke. Rekel je:

"Gospod, nisem te prosil. Gospod, dobro zemljo imamo in nikdar še nismo trpeli takšne lakote, ko imamo tako dobro zemljo. Toda letos je narasla reka, in v takem času stradajo ljudje celo na dobri zemlji. Gospod, ostalo nam ni niti za seme. Pojedli smo seme. Rekel sem jim, da ne smemo pojesti semena. Toda bili so mladi in lačni, in pojedli so ga."

"Vzemi," je rekel mož, spustil je denar v starčev okajeni predpasnik, vzdihnil in šel svojo pot.

Prodajalec je pripravljal skledo rezancev in zaklical:

"Koliko boš jedel, starec?"

Tedaj se je starec zganil. Z vnemo je tipal po predpasniku, in ko je videl oba novca, enega bakrenega in enega srebrnega, je rekel:

"Ena mala skleda bo dovolj."

"Ali ne moreš pojesti več ko eno malo skledo?" je začudeno vprašal prodajalec.

"Ni zame," je odgovoril starec.

Prodajalec je začuden ostrmel, toda ker je bil priprost mož, ni rekel ničesar več, temveč pripravil skledo, in ko je bila pripravljena, je vzkliknil: "Tu je!" In čakal je, da bi videl, kdo bo jedel.

Tedaj je starec z velikim trudom vstal, vzel skledo v svoje trepetajoče roke in stopil k drugi košari. Prodajalec ga je opazoval, ko je dvignil odejo, dokler se ni pokazal zgrbljeni obraz majhnega dečka, ki je le-

(Nadaljevanje na 4. strani)

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO

Za	$ 2.75	Din. 100
	$ 5.25	Din. 200
	$ 7.30	Din. 300
	$11.75	Din. 500
	$23.50	Din. 1000
	$47.00	Din. 2000

V ITALIJO

Za	$ 9.35	Lir 100
	$18.25	Lir 200
	$44.40	Lir 500
	$88.20	Lir 1000
	$176.—	Lir 2000
	$263.—	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo	$ 5.—	morate poslati	$ 5.75
	$10.—	" "	$10.85
	$15.—	" "	$16.—
	$20.—	" "	$21.—
	$40.—	" "	$41.25
	$50.—	" "	$51.50

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino $1.—.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

UMOR PREUŽITKARJA

Dne 8. avgusta je našel pes posestnika Jožeta Bikovška z Gradišča pri Škofji vasi v jarku na travniku na meji vasi Straže in Gabrovca pri Vojniku truplo 80letnega prevžitkarja Jožeta Goriška od Sv. Miklavža pri Škofji vasi. Pri ogledu trupla so banovinski zdravnik dr. Svetina iz Št. Jurja in šentjurski orožniki ugotovili, da je postal Gorišek žrtev umora. Lobanjsko kost je imel razbito in manjkal je del kosti. Sodna komisija iz Celja je ugotovila, da je zločinec udaril Goriška s topim predmetom po glavi z leve proti desni strani.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretja pa leto. Zadnje opomine in račune smo razposlali za Novo leto in ker bi želeli, da nam prihranite toliko nepotrebnega dela in stroškov, zato Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite jo naravnost nam ali jo pa plačajte našemu zastopniku v Vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so opravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:
San Francisco, **Jacob Laushin**

COLORADO:
Pueblo, Peter Culig, **A. Saftič**
Walsenburg, **M. J. Bayuk**

INDIANA:
Indianapolis, Louis Banich

ILLINOIS:
Chicago, J. Bevčič, J. Lukanich
Cicero, **J. Fabian** (Chicago, Cicero in Illinois)
Joliet, Mary Bambich, Joseph Hrovat
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, **Jože Zelene**

KANSAS:
Girard, **Agnes Močnik**
Kansas City, **Frank Žagar**

MARYLAND:
Kitzmiller, Fr. Vodopivec
Steyer, **J. Černe** (za Penna., W. Va. in Md.)

MICHIGAN:
Detroit, **Frank Stular**

MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouže
Ely, Jos. J. Peshel
Eveleth, Louis Gouže
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatich

MONTANA:
Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa

NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick

NEW YORK:
Gowanda, **Karl Strniša**
Little Falls, **Frank Masle**

OHIO:
Barberton, **Frank Troha**
Cleveland, Anton Bobek, **Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slapnik**
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, **John Kumše**
Warren, **Mrs. F. Rachar**
Youngstown, Anton Kikelj

OREGON:
Oregon City, Ore., **J. Koblar**

PENNSYLVANIA:
Broughton, Anton Ipavec
Claridge, Anton Jerina
Conemaugh, J. Brezovec
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math. Kamin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polanc
Krayn, Ant. Taučelj
Luzerne, Frank Balloch
Manor, Frank Demshar
Midway, John Žust
Pittsburgh, J. Pogačar
Presto, F. B. Demshar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schifrer
West Newton, Joseph Jovan

WISCONSIN:
Milwaukee, West Allis, **Frank Skok**
Sheboygan, Joseph Kakel

WYOMING:
Rock Springs, **Louis Tauchar**
Diamondville, **Joe Rolich**

Vsak zastopnik izda potrdilo za svote, katere je prejel. Zastopnike rojakom toplo priporočamo.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZAROČENCA

MILANSKA ZGODBA IZ 17. STOLETJA

Spisal: ALESSANDRO MANZONI

57

ŠESTNAJSTO POGLAVJE

'Zbeži, zbeži, poštenjak! Tu je samostan, evo tam cerkev; sem, tja!'' vpijejo na Renza od vseh strani. Kar se bega tiče, si lahko mislite, ali so mu bili nasveti potrebni. Od prvega hipa, ko mu je v duhu zablisnilo upanje, da uide onim krempljem, je začel delati svoje račune in sklenil, da pojde, če se mu to posreči, vedno dalje in se ne ustavi, dokler ne bo ne le zunaj mesta, temveč tudi zunaj vojvodine. — Kajti, — je premislil, — moje ime imajo v svojih knjižurah, naj so ga dobili kakorkoli, in če imajo ime in priimek, pridejo pome, kadar hočejo.

— V kako zavetišče pa bi se bil zatekel samo, če bi mu bili biriči za petami. — Kajti če sem lahko gozdni ptiček, je še premislil, — ne maram biti ptiček v kletki. — Za svoje pribežališče je torej določil tisti kraj na Bergamaškem, kamor se je bil oženil njegov bratranec Bortolo, ki ga je bil že večkrat povabil naj pride tja.

Toda najti cesto, to je bila zdaj težava. Izpuščen tako-le v neznanem delu tako rekoč neznanega mesta ni vedel Renzo niti, skozi katera vrata je vodila pot iz mesta v Bergamo; in če bi bil to tudi vedel, pa ni poznal poti do vrat.

Že se je hotel poučiti o poti pri katerem izmed svojih osvoboditeljev, toda ker so mu v kratkem času, odkar je lahko razmišljal o svojih usodah, švigale po glavi razne misli o uslužnem mečarju, očetu štirih otrok, ni hotel iz previdnosti razkriti svojih načrtov številni družbi, v kateri bi lahko bil še kateri človek takega kova, in je brž sklenil, da se naglo umakne odtod, za pot pa popraša pozneje, kjer ne bo nihče vedel, kdo je in zakaj vprašuje.

Rekel je svojim osvoboditeljem: "Hvala lepa, tovariši; Bog vas blagoslovi,'' odšel skozi gaz, ki so mu jo nemudoma odprli, se spustil v tek in zbežal dalje skozi ozko ulico, nato dol po tesni poti; dirjal je nekaj časa, ne da bi vedel kam. Ko se mu je zdelo, da se je zadosti oddaljil, je opočasnil korak, da ne bi vzbudil sumnje, ter začel gledati sem in tja, da si izbere osebo, ki bi ji lahko stavil vprašanje, kak obraz, ki bi ga navdal z zaupanjem.

Ko je končno videl nekoga, ki je prihajal hitro, je pomislil, da mu ta, ki ima najbrž kak nujen posel, odgovori takoj brez drugega klepetanja, in ker je slišal, da se pogovarja sam s seboj, je presodil, da mora biti to odkritosrčen človek. Približal se mu je in rekel: "Dovolite, gospod, v katero stran se gre proti Bergamu?"

"Proti Bergamu? Skozi vzhodna vrata."

"Hvala lepa. In proti vzhodnim vratom?

"Pojdite po tej cesti na levo; po njej pridete na stolni trg; potem..."

"Dovolj, gospod; drugo vem. Bog vam poplačaj." In napotil se je naravnost v smeri, ki mu je bila naznačena. Oni je gledal trenutek za njim in združivši v mislih način Renzove hoje z njegovim vprašanjem, je rekel sam pri sebi: — Ali je kakšno naredil, ali pa jo hoče kdo njemu narediti. —

Renzo dospe na stolni trg, ga premeri, gre mimo kupa pepela in ugaslega oglja in spozna ostanke kresa, ki ga je včeraj gledal; gre ob stolničnih stopnicah, vidi spet pekarno bergelj, ki je napol porušena in zastražena z vojaštvom. Ubere jo naravnost po cesti, koder je včeraj prišel z množico, dospe do kapucinskega samostana, pogled trg in cerkvena vrata, vzdihne in pravi sam pri sebi: — Tisti redovnik mi je dal včeraj dober svet, naj počakam v cerkvi ter storim medtem kaj dobrega.

Okrenil se je, da vidi, ali morda prihajajo od one strani, a ni videl nobenega, ki bi se zdelo, da se brigajo zanj. Gre dalje, zadržuje te preljube noge, ki bi bile najraje vedno tekle, dočim je bilo zdaj primerno samo korakati, in počasi, počasi je polglasno žvižgajoč dospel do vrat.

Prav na cesti je stala gruča carinarjev in v ojačenje tudi nekaj španskih "mihelčkov"; toda vsi so gledali pazljivo nazven, da zabranijo vstop onim, ki jih poročilo o nemirih privabi kakor krokarje na poljano, kjer se je vršila bitka, tako da je Renzo z brezbrižnim obrazom, s povešenimi očmi in s hojo, ki je pol spominjala na potnika in pol na sprehajalca, šel skozi vrata, ne da bi mu bil kdo kaj rekel; toda srce mu je znotraj močno razbijalo. Ko je na desni zagledal stransko pot, je krenil po njej, da se ogne veliki cesti, in je precej dolgo korakal, preden se je le enkrat obrnil nazaj.

Hodi in hodi; srečuje planšarne, srečuje vasi, hiti dalje, ne da bi vprašal po njih imenu; prepričan je, da se oddaljuje od Milana, upa, da gre proti Bergamu; to mu zadostuje za sedaj. Zdaj pa zdaj se je ozrl nazaj, v presledkih si je tudi pogledal in podrgnil zdaj eno, zdaj drugo zapestje; obe sta mu bili še malo otrpli in naokrog zaznamovan z rdečkasto liso — sledovi vrvice. Njegove misli so bile, kakor si vsakdo lahko predstavlja, mešanica kesanja nemira, besnosti in mehkbe, naporno prizadevanje, da bi zbral vse, kar je snoči govoril in delal, da bi odkril tajni del svoje bolestne zgodbe in zlasti to, kako so mogli izvedeti njegovo ime?

Toda kmalu je bilo najbolj naporno prizadevanje to, da najde cesto. Ko je korakal dobršno dolgo tako rekoč na slepo, je uvidel, da sam tega ne bo mogel izvesti. Res je občutil nekak odpor, da da bi izgovoril besedo Bergami, kakor bi imela na sebi nekaj sumljivega, nesramnega, a ni bilo mogoče drugače. Sklenil je torej, da se kakor v Milanu obrne do prvega popotnika, čigar obraz mu bo pogodu; in tako je tudi storil.

"Zašli ste,'' mu je odgovoril ta in ko je malo pomislil, mu je nekaj z besedami, nekaj s kretnjami označil krog, ki ga mora narediti, da pride spet na glavno cesto.

Renzo se mu je zahvalil, se naredil, kakor da ga hoče ubogati, in je res razvil v tisto smer, toda z namenom, da se sicer približa tej preljubi glavni cesti, da je ne izgubi iz oči in bo hodil kolikor mogoče tik ob njej, vendar ne da bi stopil nanjo.

Načrt je bilo lažje zasnovati nego izvršti. Ker je tako stopal križem, zdaj od desne proti levi, zdaj narobe in je pri tem deloma sledil tudi drugim označbam, ki je zanje imel vendar toliko poguma, da jih tupatam nabiral, a jih je deloma popravlijal po svoji lastni uvidevnosti ter jih prilagojal svojim namenom, deloma pa se je dajal voditi cestam, po katerih je korakal, je bil konec ta, da je naš ubežnik napravil morda dvanajst milj, pa se od Milana ni oddaljil niti za šest milj, a kar se Bergama tiče, je bil lahko vesel, če ni bil zdaj še dalje proč od njega.

Medtem ko tuhta, kako bi vse te podatke nabral, ne da bi vzbujal suma, zagleda vejo, ki je visela na samotni hišici izven vasice. Že nekaj časa je čutil rastočo potrebo, da se znova okrepi. Pomislil je, da bi tu lahko opravil oboje obenem in je vstopil.

Notri je bila samo starka s preslico ob strani in vretenom v roki. Zahteval je kaj za pod zob; ponudila mu je malo svežega sira in dobrega vina. Sprejel je sir, za vino pa se je zahvalil (zamrzil ga je radi tiste jemnaste, ki mu jo je bilo zagodlo prejšnji večer) in je sedel, poprosivši žensko, naj se podviza. Ta je v trenutku postavila na mizo in brž nato začela obsipati gosta z vprašanji o njem samem in o velikih milanskih dogodkih, kajti glas o njih je bil prodrl že do tja. Renzo se ni znal samo z veliko spretnostjo braniti vprašanjem, temveč se je s težkočo samo okoristil ter se za svoje namene poslužil starkine radovednosti, kam je namenjen.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

GREHI OČETOV

Roman v dveh zvezkih

Za Glas Naroda priredil I. H.

PRVI ZVEZEK.

30

Vedno bogatejše je tekla skozi njene ustnice pohvala mojega prijatelja, dokler je raskavi glas sestre ne prekine:

— S svojo hvalo si le preveč zapravljiva. Pa kdo ve, ako gospod doktor ne bo mislil, da je ta hvala samo zato tako velika, da bi bila predložena na zaželjenem mestu.

— Joza! — opominja Nesti z omahujočim glasom.

Neprijetnost trenutka sem hotel premostiti.

— Taka sumnja, gospica Joza, ne more nastati v meni, kajti moja sodba o gospodu Albertu se popolnoma strinja z sodbo vaše sestre.

Iz Nestinih oči mi zažari hvaležen pogled.

— Moja sestra ne zna več govoriti, menda iz veselja nad enakim mišljenjem med njo in med vami, — se obrne Joza s prisiljenim nasmehom k meni. — Škoda, da tega mišljenja ne morem deliti. Imam navado, da stvari sveta drugače gledam kot moja sestra in moram tedaj priti do drugačne sodbe.

— Toda, Joza! — pravi Nesta v zadregi. — Ali more plemenito, požrtvovalno delo izgledati drugače kot pa pohvale vredno?

— Požrtvovalno? O, da, kar je v resnici žrtev, to zasluži pohvalo. Toda kjer najdeš žrtve v obilici, jih jaz ne vidim. To je že tvoja navada: vsako delo sodiš po učinku. Jaz pa sodim njegovo vrednost po vzroku. In kaj je v stoterih slučajih stokrat vzrok takoimenovanih žrtev? Želja, ki se hoče sama pomiriti, občutek, ki hoče sam sebi služiti. In kar človek stori iz ljubezni do samega sebe, ali je to res tako hvale vredno, ker se slučajno za druge pokaže dober učinek? Potem pa želim vsak dan zahvalo, da dam peku zaslužiti, ker jem njegov kruh, ker sem lačna. Da vidiš, lačna moram biti, drugače pek ne zasluži ničesar. Kajti, ako sem se najedla pečenke, njegovih lepih, belih žemelj ne vzamem niti zastonj — in ko bi poklenil pred mene in me prosil: vzemi vendar, vzemi, moje žemlje hočejo, da jih poješ, da tudi jaz pridem do svojega. Hvala, hvala, dagi pek! Nisem lačna!

Strasten gnjev je govoril iz trpkega smeha, s katerim je dekle vrglo glavo za vrat, pri čemur je pajčolan s svojimi črnimi gubami tesno ovil beli obraz.

Z naraščajočim začudenjem sem poslušal in sem bil tako razočaran, da nisem mogel reči niti besede.

Nesti se z boječim pogledom ozre v me. Z globokim vzdihom pogleda sestro, zmaje z glavo in pravi tiho:

— Joza, ne razumem te!

— So nekoliko nenavadni nazori, ki jih zastopate, gospica, — pravim, — toda prilično si morem misliti, kako znate obrniti na stvar, s katero smo pričeli.

— Obrnila? — pravi Joza brezbrižno in pazno gleda elegantno obleko mimoidoče dame. — Govorila sem splošno.

Ne da bi se zmenil za to pripombo, nadaljujem:

— Ako vas nisem napačno razumel, ste hoteli reči, da je bilo vse, kar je Albert storil za otroka, v njegovi naklonjenosti do Marjete zanj potreba in da vsled tega ne zasluži niti hvale, niti priznanja.

— Ne, ne, — pravi Nesti. — Tega moja sestra ni mogla misliti! To bi bilo ——.

— Pa vendar! To sem mislila! — nadaljuje Joza trmoglavo. — Kajti brez te čudne ljubezni do uboge stvarice bi mu otrok mogel v vročem hrepenenju iztegniti roke nasproti in umreti pred njegovimi očmi.

Nisem se čudil tem besedam, kajti mislil sem, da poznam izvor, iz katerega so prihajale.

— Nimam niti povoda, niti pravice, da bi to nenavadno sodbo popravil s svojo boljšo vero. Toda vi, gospica Nesti, kaj pravite k takemu mišljenju?

— Kaj naj rečem k takemu mišljenju, ki ga ne razumem? — odgovori Nesti. — Ako po včerajšnjem dnevu ne bi mogla misliti, da moja sestra ne bo šaljivo razpoložena, tedaj bi v njenih besedah videla šalo, ki si jo dovoljuje pri stvari, ki stoji nad vsako šalo.

Joza se zasmeje.

— Ali hočeš pokazati, koliko zmožnosti imaš za mesto guvernante, ki ga pričakuješ?

— Motiš se! — pravi Nesti ter skloni glavo, da prikrije solze, ki so ji padale čez lica. — Hotela sem samo reči, da pri prijateljskih odnošajih gospoda Alberta z naši družino tvoje sodbe ne razumem. — Obrne se k meni. — Že davno predno je Marjeta zbolela, je gospod Albert občeval z našo družino. In že zaradi prijateljstva do očeta mu moramo biti hvaležni. Gospod Albert je med onimi redkimi, ki našega očeta cenijo, kakor je ne pa kakor se kaže. Že celo vrsto let je očetovo življenje ena sama nadloga. Dan za dnem, od jutra do pozne noči se mora ukvarjati, da zasluži za naše skromne razmere. Poleg tega pa razun veselja s svojimi otroci, ki ga pa vedno spramljajo skrbi, nima nikakega razvedrila, ne zabave. Tako moramo prisrčno prijateljstvo, ki ga je gospod Albert sklenil ž njim, pozdraviti kot dar z neba. V občevanju ž njim se oče oddahne. Za vse, kar nosi v svojem srcu, najde pri gospodu Albertu razumevanje. Oče je z dušo in telesom glasbenik. In odkrito priznanje, ki ga glasbena znanost najde pri gospodu Albertu, je tem večja dobrota, čim manje ——.

Tedaj pa jo sestra prekine:

— Če vse tako naštevaš na prste, kar gospod Albert vse pomeni očetu, potem tudi ne pozabi navesti, da mu da kot njegov učenec velik zaslužek.

Vroča rdečica se pokaže na Nestinih licih.

— Mislim, da moramo biti gospodu Albertu samo hvaležni, ako ceni očetovo glasbeno znanje. In kar je gospod Albert storil za Merjeto, je prihajalo iz tako velikodušnega čustva, da sprejem njegove pomoči za nas ni bil sramoten. Očetu ne smemo zameriti, da je dovolil, da je bolni otrok dobival od prijatelja tolažbo, česar sam v svojih razmerah ni mogel storiti. Marjeto je imel tako neizmerno rad.

— Da, tako neizmerno, da je moralo vse, kar ima pravico do njegove ljubezni, zaostajati za naklonjenostjo do tega otroka.

(Dalje prihodnjič.)

French Line OD NEW YORKA DO VSE EVROPE (PREKO HAVRE)

NORMANDIE - - - 25. septembra . 9. oktobra
ILE DE FRANCE - - 21. septembra . 19. oktobra
CHAMPLAIN - - - 26. septembra . 9. novembra
LAFAYETTE - - - 5. oktobra . 2. novembra

ZA NADALJNE INFORMACIJE IN KARTE VPRAŠAJTE PRI:
LEO ZAKRAJŠEK GENERAL TRAVEL SERVICE, INC.
302 EAST 72nd STREET, NEW YORK CITY

OPERACIJA V LEOPARDOVI KLETKI

Vodstvo londonskega živalskega vrta je bilo že nekaj časa v skrbeh zavoljo priljubljene leopardke "Nancy," ki je postajala od dne do dne bolj divja in razdražena. To očitno zavoljo tega, ker se ji je desna šapa gnojila, vanjo se ji je namreč vraščal predolg krempelj. Ker je žival takoj prešla v napad, čim se ji je kdo skušal približati, niso vedeli, kako bi izvršili potrebno operacijo.

Končno si je živinozdravnik zoološkega vrta dr. Vevers izmislil vojno zvijačo. V kletko z leopardi so postavili manjšo kletko s padalnimi vrati. Leopardka si je to kletko takoj osvojila in ni dovolila niti svojemu zvestemu življenjskemu drugu "Billu," da bi zahajal vanjo. Nekega jutra, ko je Nancy v svojem zaboju še spala, so ga zaprli, potem pa so vanj toliko časa vbrizgavali mešanico etra in kloroforma, dokler ni žival pod njunim vplivom očitno zapadla narkozi. Nato so ji izvlekli bolno šapo skozi odprtino v zaboju, ji odrezali predolgi krempelj, gnojno rano operirali in desinficirali — vse skupaj ni trajalo več nego šest minut.

Ko se je Nancy zbudila iz narkoze, je bila videti nekaj časa še omotena, a že čez nekoliko ur je tekala spet po kletki, kakor da se ni bilo nič zgodilo.

NOVA LUKA V SIBIRSKI ARKTIDI

"Temps" poroča iz Moskve, da namerava Rusija zgraditi na severni obali Sibirije novo luko, ki bo opremljena z najmodernejšimi pripomočki za ladje. Za novo arktično postajo je predviden otok Dickson, ki leži severnovzhodno od Samojedskega polotoka in na severu Jenisejevega zaliva. Pristanišče bo dograjeno do l. 1937 in bo imelo v zalogi 37.000 ton premoga, ki bo na razpolago vsem ladjam v teh vodah.

BEGUNCI

Nadaljevanje s 3. strani.

žal s trdno zaprtimi očmi. Človek bi mislil, da je dete mrtvo, toda ko je starec dvignil njegovo glavo, da so se mogle njegove ustnice dotakniti roba sklede, je začelo slabotno požirati, dokler ni bilo vroča zmes pri kraju. Starec pa mu je neprestano mrmral:

"Na, srce moje — na, otrok moj —"

"Tvoj vnuk?" je rekel prodajalec.

"Da," je odvhnil starec. — "Sin mojega edinega sina. — Moj sin nje njegova žena sta utonila, ker sta delala na polju, ko so se nasipi porušili."

Nežno je pokril otroka in potem čepe na tleh skrbno oblizal skledico in odstranil vsako sled hrane. Potem je vrnil skledo prodajalcu, kakor da se je najedel.

"Toda saj imaš še srebro!" je vzkliknil razcapani prodajalec še bolj začuden, da starec ne naroči nič več.

Starec je zmajal z glavo. — "To je za seme," je odvrnil. "Kakor hitro sem videl srebro, sem sklenil, da bom kupil zanj seme. Pojedli so seme in s čim bomo spet posejali zemljo?"

"Če ne bi bil sam tako reven," je rekel prodajalec, "bi ti nemara celo podaril skledo. Toda — da bi kaj podaril možu, ki ima srebrn novec —"

Zmeden je zmajal z glavo.

"Nisem te prosil, brat," je rekel starec. "Dobro vem, da ne moreš razumeti. Toda če bi imel zemljo, bi vedel, da mora biti posejana, če ne bo glad še prihodnje leto. Najboljše, kar morem storiti za tega svojega vnuku, je, da kupim malo semena za zemljo — da, čeprav bi jaz sam umrl in bi ga drugi sejali, mora biti zemlja posejana."

Znova je pobral svoje breme; stare noge so se mu tresle in napenjajoč oči po dolgi, ravni cesti, se je opotekal dalje.

VODITELJA SKAVTOV

Sir Percy Everett (na levi), voditelj skavtov, pozdravlja Walterja Heada, voditelja skavtov v Združenih državah. Slika je bila posneta na Švedskem, kjer se je vršila konvencija skavtov.

OGLAŠUJTE V "GLAS NARODA"

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane $7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

SHIPPING NEWS

SEPTEMBER:

4. septembra:
Normandie v Havre
5. septembra:
Champlain v Havre
7. septembra:
Aquitania v Cherbourg
10 septembra:
Europa v Bremen
Conte di Savoia v Genoa
11. septembra:
Manhattan v Havre
12. septembra:
Majestic v Cherbourg
14. septembra:
Lafayette v Havre
Conte Grande v Trst
17. septembra:
Bremen v Bremen
19. septembra:
Berengaria v Cherbourg
21. septembra:
Ile de France v Havre
24. septembra:
Rex v Genoa
25. septembra:
Washington v Havre
26. septembra:
Champlain v Havre
Aquitania v Cherbourg
27. septembra:
Europa v Bremen

Knjigarna "Glas Naroda"
216 West 18th Street New York, N. Y.

Romani:

Nadaljevanje

SIN MEDVEDJEGA LOVCA, spisal Karl May. 160 strani. Cena .30
Dejanje te lepe povesti se vrši na ameriškem Zapadu. Pestre slike iz indijanskega in pijonirskega življenja. Mayu sicer očitajo, da ni bil nikdar v Ameriki, toda življenje na ameriškem Zapadu je znal dosti natančneje opisati kot marsikdo, ki je živel tam,

SKRIVNOST NAJDENKE, povest. Trdo vezano. 93 strani. Cena .50
To je po naše prikrojena povest, ki bo zanimala slehernega bravca. Hudim duševnim bojem glavnega junaka oziroma junakinje, sledita zaslužena sreča in zadovoljstvo.

SLIKA DORIANA GRAYA. Spisal Oscar Wilde. 301 strani. Cena 1.20
To je eden najbolj značilnih spisov znamenitega angleškega pisatelja. Roman je izredno zanimiv po svojem stilu, po svoji fantastični vsebini, po svoji globoki miselnosti in napetosti, ki veže bralca z nepremagljivo silo nase.

SPISJE. Male povesti iz kmečkega življenja. — 67 strani. Cena .35

SREDOZIMCI, spisal Peter Bohinjec. 84 strani. Cena .40; vezano cena .60
Zbirka kmečkih povesti iz našega življenja. Bohinjec je dober pisatelj, ki v svojih spisih do pičice pogodi duševnost našega človeka. Ob čitanju njegovih del se zdi človeku, da ima pred očmi prizore iz domovine.

SLIKE, spisal Ksaver Meško. 189 strani. Cena.... .60
Osem povesti, ki zaslužijo, da jih sleherni prečita.

ŠTUDENT NAJ BO. — NAŠ VSAKDANJI KRUH, spisal F. K. Finžgar. 80 strani. Cena .50
Naš mojsterski pripovednik nam nudi v teh dveh svojih delih obilo duševnega užitka.

STRAHOTE VOJNE, spisala Bertha pl. Suttner. 228 strani. Cena .50
To je ena najslavnejših knjig, ki imajo namen vzbuditi v človeku stud do vojne. Pošastni prizori so opisani točno in natančno. Vsaka mati bi morala čitati to knjigo, kajti to je izpoved žene in matere, ki je izgubila na bojišču svoje najdražje.

SVETLOBA IN SENCA, spisal dr. Fr. Betela. 176 strani. Trdo vezano. Cena 1.20
Naš znani pisatelj Detela je s tem svojim delom zopet posegel v naše preprosto življenje ter izborno orisal značaje, ki nastopajo v njem.

TARZAN IN SVET. 308 strani. Cena 1.—
TARZANOV SIN. Vezano 301 strani. broširana .90
TARZAN, SIN OPICE. 302 strani. broširana .90
Pisatelj Edgar Rice Burroughs je v svojih delih o Tarzanu obdelal snov, kakršne ni obdelal pred njim še noben pisatelj. Njegova dela so prestavljene v vse kulutrne jezike ter ne zanimajo samo mladine, vač pa tudi odrasle.

TATIČ, spisal France Bevk. Trda vez. 86 str. Cena .70
Naš izboren primorski pisatelj nam daje v tej knjigi dve povesti, ki jih je posvetil svoji materi.

TUNEL, spisal Bernhard Kellermann. 295 str. Cena 1.20
Globoko pod zemljo vrtajo orjaški stroji tunel med Evropo in Ameriko. Cele armade delavcev se zarivajo vedno globlje v osrčje zemlje. Sredi dela zaloti graditelje strahovita katastrofa, katere žrtev je na tisoče in tisoče delavcev. Toda železna volja inžinirja Allana ne odneha, dokler ne steče med Evropo in Ameriko globoko pod oceanom prvi vlak.

TRI LEGENDE O RAZPELU, spisal Julius Zeyer. Trda vez. 83 strani .65
Prevod treh zanimivih povesti znanega češkega pisatelja.

UGRABLJENI MILIJONI, spisal Seliger Brat. 291 strani. Cena 1.20
Knjižnica "Jutra" nam je s tem delom predstavila skrajno napet roman ameriškega Jugoslovana. Kdor bo prečital to delo, bo nehote vzkliknil: "Da, Ivan Belič je bil pa res duhovitejši nego vsi detektivi sveta!"

VEČERNA PISMA, spisala Marija Kmetova. Trda vez. 51 strani. Cena .75
Knjiga vsebuje petnajst pisem, ki jih preveva iskreno občutje. Pisma govore o sanjah ženskega srca, o ljubezni, o sorodnih dušah.

VELIKI INKVIZITOR, spisal Michel Zevaceo. 124 strani. Trda vez. Cena....1.20........Broš. 1.—
Kdor hoče poznati strahoto španske inkvizicije, naj prečita to delo, ki je bilo spisano po resničnih podatkih in mora navdati čitatelja z grozo.

VERA, spisala Olga Waldova. 154 strani. Cena .40
Roman je poln lepih prizorov, opisuje skrbno življenje nekdanjih najvišjih krogov nemške in ruske aristokracije in kaže, da so bili med njimi poleg manj vrednih tudi srčnoplemeniti ljudje.

VERNE DUŠE V VICAH
Spisal Prosper Merimee. 80 strani. Cena.. .30
Eden najboljših spisov francoskega mojstra.

V GORSKEM ZAKOTJU, spisal Anton Koder. 130 strani. Cena .40
Zanimiva povest iz prejšnjega stoletja, povzeta iz našega kmetskega življenja.

V KREMPLJIH INKVIZICIJE, spisal Michel Zevaco. 461 strani. Cena 1.30
To je mojstersko delo v svetovnimi literaturi z neštetimi zapletljaji in nasičeno vsebino, da bo navezalo vsakega čitatelja, ki ga vzame v roko.

V METEŽU. Spisala Marija Kmetova. 219 str. Cena 1.—
Pisateljica je v tem romanu globoko pogledala v žensko dušo. Usode petero žensk raznega tipa in značaja se križajo v metežu življenja, iz katerega izidejo vsaka na svoj način.

VRTNAR, spisal Rabindranat Tagore. 105 str. Trdo vez. .... .75 Mehko vez. .... .60
V knjigi je vsebovana globoka mirna modrost in srčna plemenitost najslavnejšega indijskega pisatelja.

VOJNIMIR, spisal Josip Ogrinec. 78 str. Cena .35
Zanimiva povest iz časov prekrščevanja koroških Slovencev.

V OKLOPNJAKU OKOLI SVETA, spisal Robert Kraft. DVA DELA. 482 strani. Cena 1.60
Vseskoz napet roman, ki ga čitatelj ne more odložiti, dokler ga ne prečita do konca. — Poln najneverjetnejših dogodivščin in zapletljajev.

V ROBSTVU, spisal Ivan Matičič. 255 strani. Trda vez. Cena 1.25
Ivan Matičič je eden tistih redkih naših ljudi, ki ne pozna samo vojne in njenih grozot ter posledic, ampak zna tudi vse pretresljivo opisati.

ZABAVNA KNJIŽNICA. 122 strani. Cena 75
Zvezek vsebuje povesti Milčinskega, Premka in Laha. Posebno pretresljiv je spis Milčinskega "Mladih zanikernežev lastni življenjepisi".

ZADNJA KMEČKA VOJSKA .75

Z OGNJEM IN MEČEM, poljski spisal H. Sienkievicz. 683 strani. Cena 3.—
Bogato ilustriran zgodovinski roman iz najbolj junaške dobe poljskega naroda. To je eno najboljših del najslavnejšega poljskega pisatelja. ČITAJTE TO KNJIGO.

ZLOČIN V ORCIVALU, spisal E. Gaboriau. 246 strani. Cena 1.—
"Zločin v Orcivalu" je zelo zanimiv detekski roman, ki nam predočuje, kam lahko zabrede lahkomiseln človek, ki nima skrbi za vsakdanji kruh. — Seznajte se z francoskim detektivom Le Coque-om.

ZLATA VAS, spisal Fr. Malovašič. 136 strani. Cena .60
Poučna in kratkočasna povest iz kmetskega življenja.

Naročilom je priložiti denar, bodisi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGE POŠILJAMO POŠTNINE PROSTO

Naslovite na: —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.